

دوماهنامه علمی- پژوهشی

۱۴۰۶، شرکت ۳ (پیاپی ۶۵)، مرداد و شهریور ۱۳۹۷، صص ۱۲۹-۱۵۱

تدوین مدل مفهومی نشانه‌شناسی بازار سنتی ایران

آویده طلایی^۱، فرج حبیب^{۲*}، سید مصطفی مختاری امربی^۳

۱. دکتری معماری، دانشکده هنر و معماری، واحد تهران غرب، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

۲. استاد دانشکده معماری و شهرسازی، گروه معماری و شهرسازی، واحد علوم تحقیقات، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

۳. استاد دانشکده هنر و معماری، دانشگاه تربیت مدرس، تهران، ایران

دریافت: ۹۶/۱۰/۸
پذیرش: ۹۷/۲/۸

چکیده

بازار ایرانی یکی از عناصر مهم و تأثیرگذار در شهرهای ایرانی است و عملکردهای متعدد اجتماعی، اقتصادی، سیاسی، کالبدی و فرهنگی دارد. امکان بررسی معنا و کارکرد این بازار در قالب رویکردهای تحلیل متن، مانند زبان‌شناسی و نشانه‌شناسی، وجود دارد. متن بازار ایرانی دارای ویژگی‌های دلالتی است. به عبارت دیگر، خود متن و عوامل سازنده آن همگی دارای قابلیت تداعی معنا هستند. حال با توجه به اینکه هدف این پژوهش تدوین مدل مفهومی برای خوانش مناسب و برسی مؤلفه‌های اثرگذار در ایجاد معنا در بازار ایرانی به مثابة یک متن و به عنوان برشی از شهر با چارچوب نشانه‌شناسی لایه‌ای است، باید لایه‌های آن شناسایی و نمود عینی شبکه رمزگان در یک کنش ارتباطی مشخص شود. بنابراین، پس از تبیین مفاهیم پایه و تشریح ضرورت‌های نظری حوزه نشانه‌شناسی معماری، لایه‌های دخیل در این خوانش شناسایی و با رویکرد نشانه‌شناسی لایه‌ای به طور دقیق و اکاری خواهد شد. روش نشانه‌شناسی نظریه‌بنیاد در قالب یک شیوه تحلیلی به محقق کمک می‌کند که با شناسایی نشانه‌ها و کدهای موجود در معماری ایرانی، ضمن بررسی نشانه‌ها و تغییر نوع آن‌ها، لایه‌های موجود در بازار ایرانی را شناسایی و عوامل مؤثر بر خوانش مطلوب و رمزگشایی مناسب در آن را بررسی کند. نتایج پژوهش نشان می‌دهد که بازار متنی است که لایه‌های متعدد آن بر یکدیگر لغزیده و مناسبات انحصار طلبانه و جدایی طلبانه عناصر بنا به مناسبات همپوشانی و نفوذ تبدیل شده است. لایه‌های کالبدی، کارکرده، محیطی، زمانی و معنایی با هم آمیخته و یگانه شده‌اند و یک کلیت نظم‌مند به نام بازار را به وجود آورده‌اند. درواقع، مجموعه‌های لایه‌های همشین و نظام‌های درگیر در این بنا پشتیبانی‌کننده یکدیگر و انسجام‌آفرین هستند و خوانش مناسب بازار ایرانی با توجه به حمایتگری لایه‌های کالبدی، کارکرده، معنایی، محیطی و

* نویسنده مسئول مقاله:

این مقاله برگرفته از رساله دکتری نویسنده اول با عنوان «تبیین مدل مفهومی نشانه‌شناسی لایه‌ای بازار ایرانی» که به راهنمایی نویسنده دوم در دانشگاه آزاد تهران غرب انجام پذیرفته است، می‌باشد.

زمانی امکان‌پذیر است؛ به‌گونه‌ای که خوانش این مجتمع همبانگ نشانه‌ای، بر احساس مخاطب در حرکت درون رمزگان کالبدی و فراکالبدی بازار ایرانی متکی است.

واژگان کلیدی: بازار، سنتی، نشانه‌شناسی لایه‌ای، خوانش معماري.

۱. مقدمه

پیدایش هر اثر هنری به‌منزله ایجاد یک متن است که مجموعه‌ای از ارزش‌ها، اندیشه‌ها و سنت‌ها را به‌همراه خود منتقل می‌کند. تولید هر «متن» مبتنی بر بستر اندیشه و فرهنگ جامعه مصدر خویش است. هر متن حامل پیامی مستقل از فرستنده و گیرنده آن و دربرگیرنده مجموعه‌ای از نشانه‌ها است. هر طرح معماری به‌عنوان یک متن انگاشته می‌شود که مخاطب می‌کوشد معنا و تأویل آن را بسازد. مخاطب نیز به‌منظور برقراری ارتباط با معماری، به‌دبالت خوانش متن و کشف معنا و یا به عبارتی بهتر، ساختن معنا برای متن است (تأویل متن) (دباغ و مختاراد، ۱۳۹۰: ۱۱). دریندا معتقد است که به‌منظور دستیابی به معنای متن، باید ناخودآگاه متن را بشکافیم (ضیمران، ۱۳۷۷: ۳۹۵).

پدیده‌های اجتماعی و فرهنگی صرفاً اشیا یا رویدادهای مادی نیستند؛ بلکه اشیا یا رویدادهایی معنادار هستند و می‌توان آن‌ها را نشانه یا علامت به‌شمار آورد و اینکه این پدیده‌ها قائم به ذات نیستند؛ بلکه با شبکه‌ای از روابط تعریف می‌شوند (Culler, 1976: 4).

با بررسی دقیق‌تر آثار معماری به‌عنوان یک متن روشن می‌شود که روندهای اتفاق‌افتداد در طراحی بنها به‌گونه‌ای است که حمایتگری لایه‌های متنی را خدشه‌دار و روند تفسیر را دچار تعلیق کرده و از این رهگذر، امکان خوانش (نه ادراک ناظر) را به‌دلیل هویت دوگانه دگرگون نموده است. آنچه درمیان لایه‌های متنی در معماری امروز اتفاق می‌افتد، تغییر در برخی از لایه‌ها، فارغ از ارتباط با سایر لایه‌های متنی است که به‌نوعی، به نبود هم‌آوای میان لایه‌ها منجر می‌شود و معنایپذیری مکان را خدشه‌دار می‌کند. معماری به‌عنوان یک فرآیند دلالتی در بستر فرهنگی اش قابل ادراک و واجد معنا است و فضا تنها زمانی‌که به نظامی از مکان‌های پامعنا بدل شود، برای ما زنده است (شولتز، ۱۳۸۲: ۸۹). در این میان، نشانه‌شناسی ممکن است در پدیداری معنایی معماری و شهر تأثیر بگذارد که این مهم نیازمند واکاوی و خوانشی فلسفی از روش‌شناسی در دانش نشانه‌شناسی معماری و طراحی شهرها است.

باتوجه به اینکه معماری زبانی است که شهر متن آن است (حبيب، ۱۳۸۵: ۶)، معماری بازار ایرانی به عنوان برشی از شهر که از دیرباز با تکیه بر غنای تحسین برانگیز در فرم و معنا حامل ارزش‌های والای معنوی بوده است (به‌گونه‌ای که این آثار در طی قرون متعدد و در دوره‌های مختلف تاریخی، با بهره‌گیری از جریان‌های فکری حاکم، به گونه‌های متفاوت تجلی‌بخش باورهای فلسفی و اعتقادی زمان خود بوده است)، امکان بررسی عمیق‌تر و تفضیلی‌تر را در بین آثار معماری ایران فراهم می‌کند. بازار سنتی ایران یکی از مهم‌ترین تجربیات در زمینهٔ حلق فضایی با درنظر گرفتن عناصر کالبدی، فرهنگی، اقتصادی و اجتماعی در شهرهای سنتی ایران بوده است. در مطالعات پژوهشگران درمورد معماری بازار ایرانی، نگرش‌های مشخص و متنوعی، از جمله نگرش شکلی، فضایگرا، اقلیمی و کارکردگر، مشهود است؛ اما در زمینهٔ سنجش معنا و خواش آن براساس معنا و لایه‌های زیرین معماری بازار، تحقیقات جدی انجام نشده است. بسیاری از پژوهشگران با رویکردی یک‌جانبه و تاریخی بازار ایرانی را مطالعه کرده‌اند. به‌نظر می‌رسد که جای پژوهش‌هایی که مدل مفهومی معنا و خواش جدیدی از بازار ایرانی را ارائه کنند خالی است؛ لذا نیاز به یک بررسی معناشناصانه دقیق درجهت استخراج لایه‌ها و رمزگان‌های فضای بازار سنتی ایران، به عنوان یک فضای ارزشمند که در بعد معماری و شهری نقشی بسیار مؤثر دارد، احساس می‌شود تا این طریق در زمینهٔ تئوری و عملی، دستاوردهای مناسب و مؤثری برای پیشبرد معماری معاصر کشور در راستای طراحی فضاهای مشابه و همچنین اصولی برای مرمت و بهسازی حاصل شود.

بی‌شک استفاده از عوامل نشانه‌ای و رمزگذاری مناسب در فضا که از سوی طراح انجام می‌شود، نیازمند شناخت کارکردهای گوناگون نشانه‌های حوزهٔ خودی و بهره‌مندی از مکانیزم‌های مناسب در فرآیند تولید است. ازین‌رو، در این پژوهش می‌کوشیم اصول رمزگذاری در فضا را به‌منظور تحقق فضاهای بامتنا که ضامن حس مکان و ارتقای رابطه تعاملی انسان-فضا است، در بازار ایرانی تبیین کنیم.

پرسشن اصلی پژوهش این است که چگونه خواشی مطلوب از بازار ایرانی به عنوان یک متن ارائه می‌شود. با توجه کردن به محتوای درونی این پژوهش، فرضیه‌های زیر مطرح می‌شوند:

۱. با مبانی نشانه‌شناسی، امكان دستیابی به مدلی تحلیلی از نشانه‌شناسی معماری برای شناخت، ارزیابی و تحلیل معماری وجود دارد که زمینهٔ دریافت معنا و مفهوم این‌گونه

می‌گذارند (نجومیان، ۱۳۸۷: ۱۱۲).

بنابراین، امکان بررسی معنا و کارکرد بازار ایرانی که یکی از عناصر مهم و تأثیرگذار در شهرهای ایرانی است و عملکردهای متعدد اجتماعی، اقتصادی، سیاسی، کالبدی و فرهنگی دارد، در قالب رویکردهای تحلیل متن، مانند زبان‌شناسی و نشانه‌شناسی، وجود دارد. چندلر در کتاب مبانی نشانه‌شناسی، بیان می‌کند که «نشانه‌شناسی به عنوان یکی از روش‌های تحلیل متن، به دنبال تحلیل متون در حکم کلیت‌های ساختمند و در جستجوی معناهای پنهان و ضمنی است». از دید وی، مطالعات نشانه‌شناسخی بر نظام قواعدی تمرکز دارد که بر گفتمان‌های درگیر در متون حاکم هستند. او بر نقش بافت نشانه‌شناسخی در شکل‌دهی معنا تأکید می‌کند (چندلر، ۱۳۸۶). نشانه‌شناسی به دنبال کشف لایه‌های عمیق‌تری از ظهور معنا است (Martin & et-al, 2000: 118). نشانه‌شناسی تمامی خواش‌های برآمده از رمزگشایی پدیده‌ها را در برمی‌گیرد (Johansen & et-al, 2002: 3).

این متن ویژگی‌های دلالتی نیز دارد؛ یعنی خود متن و عوامل سازنده آن همگی قابلیت تداعی معنا دارند. سنجش بررسی عوامل مؤثر بر پیوست معنا، شناسایی کدها، شناسایی محیط قابل‌رمزگشایی و نیز خلق محیط منطبق با هویت، برخی از زمینه‌های استفاده از این رویکرد تحلیلی به شمار می‌روند.

برای بررسی رویکرد منتخب نشانه‌شناسی بازار ایرانی، چهار رویکرد پوزیتیویستی، ساختارگرایی^۱، پساستخوارگرایی^۲ و پیدایشی قابل‌شناسایی هستند. استفاده از روش‌های پوزیتیویستی در نشانه‌شناسی با توجه به ماهیت پیجیده بازار نامناسب است. این روش بیشتر در بررسی مسائل طبیعی کاربرد دارد، نه مسائل اجتماعی. از آنجا که بازار ایرانی در زمینه و یا بافت معنا و مفهوم می‌یابد، در قالب یک الگوی تک‌نشانه‌ای قابل‌بررسی نیست. رویکرد نشانه‌شناسی ساختگرایانه نیز رابطه بین نشانه‌های متن را بررسی می‌کند و منطقه‌های ساختاری آن را به دست می‌آورد (محمدی، ۱۳۹۰: ۱۵۴؛ سجودی، ۱۳۸۸: ۸۴). به سخن دیگر، تحلیل نشانه‌شناسخی ساختگرایانه با بازناسی واحدهای تشکیل‌دهنده یک نظام نشانه‌ای و تعیین روابط بین واحدها سروکار دارد. از آنجا که این رویکرد ساختار و قواعد شکل‌دهنده یک متن را تحلیل می‌کند، برای این بررسی به کار نمی‌رود. مهم‌ترین نقد به این رویکرد توجه نکردن به زمینه‌ای است که معماری و شهرسازی در آن قرار دارد. نظریه پساستخوارگرایی و پیشینه آن در ساختگرایی بر نوعی رویکرد زبان‌بنیاد و متن‌بنیاد استوار است که بازی معانی و ناستواری و عدم قطعیت آن را بیرون از اراده

ادهان و نیت سوژه‌ها (اعم از مؤلف یا مخاطب) و در اختیار نظام زبان می‌داند. پس اساختگرایی در برخورد با متن و دلالت نشانه‌ها در متن، ازسوی دیگر بام ساختگرایی فرمومی افتاد؛ اما باید توجه کنیم که پیوسته قاب‌هایی بر حدود دلالت در کنش ارتباطی نظرات می‌کنند.

بنابراین، به رویکرد چهارمی نیاز است. ازدید این رویکرد که نشانه‌شناسی لایه‌ای نام دارد، در عمل ارتباط، پیوسته قاب‌هایی بر حدود دلالت در کنش ارتباطی نظرات می‌کنند. لایه‌های متن یکدیگر را به لنگر می‌کشند. این قاب‌ها را شاید بتوان قاب‌های گفتمانی نامید. بدون تردید، روابط بین لایه‌های متن، منجمد و تقلیل‌پذیر به ساختارهای همه‌زمانی و همه‌مکانی، آن‌طور که موردنظر ساختگرایان بود، نیست؛ اما امکان ندارد شناور و مطلق نیز باشد. متن و خوانش متن محصول همین دیالکتیک بین گرایش به ایستایی ناشی از قرار گرفتن در قاب‌های تنظیم‌کننده گفتمانی و میل به گریز و بازیگوشی نشانه‌ها است. این نظام قاب‌ها و شبکه لایه‌های پیوسته دگرگون‌شونده میل به گریز دارد و به عبارتی پیدایشی هستند.

بنابراین، ممکن است رویکرد مقبول در بررسی بازار ایرانی بهره‌مندی از روش چهارم باشد؛ زیرا امکان ندارد که این متن به مثابة یک مقولهٔ فرهنگی و به‌واسطهٔ پیچیدگی‌هایش در قالب رویکردهای اول و دوم، بررسی شود. رویکرد سوم نیز بدون توجه به لنگرها و قاب‌های گفتمانی که دایرۀ شناوری لایه‌های معنا را به ثبات می‌رساند، کاربردی نخواهد بود. نشانه‌شناسی لایه‌ای که یکی از مصاديق رویکرد چهارم در این پژوهش است، به عنوان چارچوبی تحلیلی به کار می‌رود. در این رویکرد، ابتدا تحلیلگر با متن روبه‌رو می‌شود، نه با نشانه و سپس برای تحلیل متن، ممکن است به ابزاری به نام نشانه و چگونگی همنشینی آن با نشانه‌های دیگر در نظام‌های نشانه متولّ شود.

ازدید این رویکرد، مفهوم نشانه به دنبال مفهوم متن می‌آید و متن حاصل همنشینی بین رمزگان نیست (اکو در تعریف متن، آن را حاصل همنشینی رمزگان‌های بسیار می‌داند (Eco 1979: 57)؛ بلکه حاصل همنشینی بین لایه‌هایی است که هریک براساس انتخاب از آن رمزگان در کنش ارتباطی تحقق عینی یافته‌اند. به سخن دیگر، متن مفهومی تکریری است و هر لایه متنی خود متنی است که در کنش متقابل با لایه‌های متنی دیگر دامنه متن‌بودگی خود را گسترش می‌دهد (سجودی، ۱۳۹۳: ۲۴۵).

حال با توجه به اینکه هدف این پژوهش بررسی مؤلفه‌های اثرگذار در ایجاد معنا در بازار

ایرانی به مثابهٔ یک متن و به عنوان برشی از شهر با چارچوب نشانه‌شناسی لایه‌ای است، باید لایه‌های متى آن را شناسایی و نمود عینی شبکهٔ رمزگان در یک کش ارتباطی را مشخص کنیم.

۴. لایه‌های متى بازار ایرانی (بازار به مثابهٔ متن خودواساز^۳)

واسازی یکی از رویکردهای شاخص پساستارتگرایی است که تحلیلگر به کمک آن ساختارهای بلاعی درون متن را از هم باز می‌کند تا نشان دهد که مفاهیم کلیدی متن نمی‌توانند چرخهٔ معنایی ثابت را کنترل کنند (نجومیان و ابدالی، ۱۳۹۲: ۱۰). بازار به مفهوم حقیقی‌اش، مجموعه‌ای از دکان‌هایی است که توسط یک فضای سرپوشیده به یکدیگر وصل می‌شوند و به مفهوم مجازی، گستره‌ای گوناگون از معانی را دربرمی‌گیرد؛ از اعتبار تا قدرت، از شایستگی تا رونق، از آراستگی تا زدودخورد کردن و خود را جلوه دادن (فلامکی، ۱۳۷۱: ۷۱). بازار به مثابهٔ عرصهٔ اجتماعی و فرهنگی، همواره مکانی برای بخشی از فعالیت‌های انسان اجتماعی بوده است (عباسی، ۱۳۹۴: ۸۱). فضاهای متعدد و متنوع بازار که نقش‌هایشان با هم متفاوت بوده است، درمجموع یک کل منسجم را می‌ساختند که تمام عناصرش به یکدیگر متکی بودند. به سخن دیگر، اگر در بازارها تعداد فضا وجود دارد، این تنوع فضایی بر تنوعی دلالت می‌کند که در این سازمان و ساختار و در سطوح مختلف آن وجود داشت.

گفتنی است که میان متن و بافت بازار پیوستاری جالب برقرار است. به سخن دیگر، مرز میان متن و بافت در بازار مشخص نیست و در هم فرومی‌روند؛ به گونه‌ای که متن بازار پیوسته با متن‌های دیگر شهر در گفت‌وگو است و پیوسته مخاطبان آن در مقام خوانندگانش آن را با همین تداعی‌ها می‌خوانند. هر متن حامل پیامی مستقل از فرستنده و گیرنده آن و در برگیرنده مجموعه‌ای از نشانه‌ها است. این نشانه‌ها توسط مؤلف رمزگذاری می‌شوند و مخاطب آن‌ها را با استناد به قراردادها و به کمک روابط رسانه‌ای رمزگشایی می‌کند (Chandler, 2009: 3).

بازار از لایه‌های متعددی تشکیل شده است که هریک نمود عینی و متى یک نظام رمزگان هستند و هر لایهٔ متى با لایه‌های متى دیگر رابطه دارد. لایه‌های متى بازار در تعامل با یکدیگر و در تأثیر متقابلی که از هم می‌پذیرند، به عنوان متن و عینیت ناشی از یک نظام دلاتگر تحقق می‌یابند و تفسیر می‌شوند. همچنین، ممکن است عینیتی فیزیکی در بافتی در تعامل با لایه‌های دیگر متى در کار ارتباط و تفسیر دخالت دلالی داشته باشد و درنتیجه، به مثابهٔ لایه‌ای از متن «خوانده» شود. لایه‌های

متنی بر هم اثر مقابل دارند و هریک انتظاراتی را از لایه دیگر به وجود می‌آورند. در بررسی بازار به عنوان یک متن و برشی از شهر با چارچوب نشانه‌شناسی لایه‌ای، لایه‌های متنی تشکیل دهنده بازار ایرانی را در نمودار ۱ مشخص کردیم. بازار یک هستی فرهنگی بسیار رمزگذاری شده چندلایه‌ای و چندبعدی است. در حقیقت، بازار و کیفیت فضایی آن نتیجه همنشینی لایه‌های کالبدی، کارکردی، معنایی، محیطی و زمانی است؛ به گونه‌ای که خواش این مجتمع همبافته نشانه‌ای خودواساز، بر احساس مخاطب در حرکت درون رمزگان کالبدی و فراکالبدی بازار متکی است. لایه کارکردی، معنایی و کالبدی، زمانی و محیطی در مجموع در وحدت و انسجام با یکی‌گر کلیت بازار را می‌سازند و به اجزای جدایی‌ناپذیر این کلیت تبدیل می‌شوند (نمودار ۱).

نشانه‌شناسی بازار با این فرض که عناصر آن جدا از کارکرد خود معناهایی فراتر را دلالت می‌کنند، به سرعت راه خود را از کارکردگرایی در مطالعات بازار جدا می‌کند. از دید یک نشانه‌شناس، تمام این عناصر نشانه هستند و در بستر ساختار متنی فضای بازار، در ارتباط با یکدیگر معناسازی می‌کنند و این همان فرآیند دلالت است.

در نمودار ۱، با توجه به ساختار لایه‌ای متن بازار ایرانی، وجود نقطه‌چین در مستطیلی که متن نام گرفته، نشان‌دهنده باز بودن متن بازار است.

نمودار ۱: ساختار لایه‌های دخیل در متن بازار ایرانی

Figure 1: The structure of the layers involved in the text of the Iranian Bazar

۴-۱. لایه کارکردی بازار ایرانی

در سطح لایه کارکردی بازار، شاهد همنشینی عناصر نشانه‌ای هستیم که به قدرت مذهبی، قدرت مدیریتی، ارتباطی، قدرت اقتصادی و سیاسی مجاز است. این ارکان ساختاری حول راسته‌های بازار همنشین شده‌اند و کلیت ساختار و شبکهٔ چندمنظورهٔ قدرت، سیاست، اقتصاد و مذهب را بازمی‌تابانند. لایه کارکردی بازار شبکه‌ای از لایه‌ها را در تولید متن می‌سازد که در شکل‌دهی به انتظارات مخاطب و چگونگی دریافت او از متن معماری، دخالت تعیین‌کننده دارد. به سخن دیگر، سلسله‌مراتبی بازار به نشاندار شدن متن بازار منجر می‌شود. بازار با کاربری شدن به عنوان دائمی و موقت، به نوعی نشاندار می‌شود و در نتیجه، انتظارات خاصی را از کل آن بازار به وجود می‌آوریم و پیش‌اپیش مخاطب را نیز تعریف می‌کنیم. همین سلسله‌مراتب را که دنبال می‌کنیم، از درون همین کاربری، به عملکردهای ویژه دیگر می‌رسیم که در همنشینی یکدیگر هستند؛ به گونه‌ای که با انتخاب یک کاربری خاص در سلسله‌مراتب نشانداری، به یک سطح نشاندارتر می‌رسیم که در آن صورت، آن کاربری نسبت به کل بازار نشاندار است.

بنابراین، ساختار سلسله‌مراتبی لایه کارکردی، در عین حال که یک ساختار سلسله‌مراتبی نشانداری است، به عنوان یک لایه متنی در تولید و درک معماری بازار نیز دخالت دارد و به انتظارات ما از متن شکل می‌دهد. البته در بازارهای موقتی، لایه‌های متنی می‌توانند غایب شوند و بسیاری از لایه‌ها در هیچ‌گونه تعامل متنی با لایه‌های دیگر قرار نگیرند و جزئی از متن تلقی نشوند. تکثر و تنوع فضاهای بازار ایرانی با کارکردهای متعدد این فضاهای حیرت‌انگیز است؛ فضاهایی با تعریف‌های جداگانه که تکثر و تنوع مکانی دارند. تنوع فضایی درون و بیرون، گونه‌ای عدم یقین معنایی در متن ایجاد می‌کند. با توجه به مطالعات انجام‌شده درمورد انواع بازارها و نظام عملکردی بازار ایرانی، در نمودار ۲ مؤلفه‌های اثرگذار بر لایه عملکردی بازار ایرانی ارزیابی و مؤلفه‌های اساسی در شکل‌گیری مدل مفهومی ارائه شده است.

۴-۲. لایه کالبدی بازار ایرانی

بازار ایرانی از لایه‌های متعددی تشکیل شده است که هریک نمود عینی و متنی یک نظام

رمزگانی هستند. لایه کالبدی بازار همانند سایر لایه‌های تشکیل‌دهنده بازار شبکه‌ای از لایه‌ها را در تولید متن می‌سازد که در شکل‌دهی به انتظارات مخاطب، چگونگی دریافت او از متن و نیز در ارتباط با سایر لایه‌ها، نقش تعیین‌کننده‌ای دارد.

لایه کالبدی بازار ایرانی از نظام ابنيه‌ای تشکیل شده است که حول یک راسته یا فضای میدانگاهی در کنار هم جمع شده‌اند و متناسب با شرایط اقلیمی و فرهنگی در هر سرزمین متغیر است. بازار ایرانی به عنوان یک فضای شهری نیز عمل کرده و از محیط اطراف خود متأثر بوده است (لایه محیطی).

برای شناخت شاخصه‌های لایه کالبدی بازار ایرانی (زیرلایه‌ها) براساس مشاهدات عینی و اسناد موجود، به خصوصیت ساختار هزارتویی و نشانه‌های هزارتویی بازار (دلالت بینامنتیت) توجه می‌کنیم. در این ساختار تودرتویی، زیرلایه‌هایی همچون جانمایی ابنيه و توده ساختمانی در فضا، ساختار هندسی، پیوستگی و انقطاع فضایی، نظام محصوریت فضا، نظام حرکت در فضا و فضاهای بینابین در قالب رمزگان‌های کالبدی و فراکالبدی قابل توجه است.

۱-۲-۴. ساختار نشانه‌ای هزارتویی^۴ بازار ایرانی

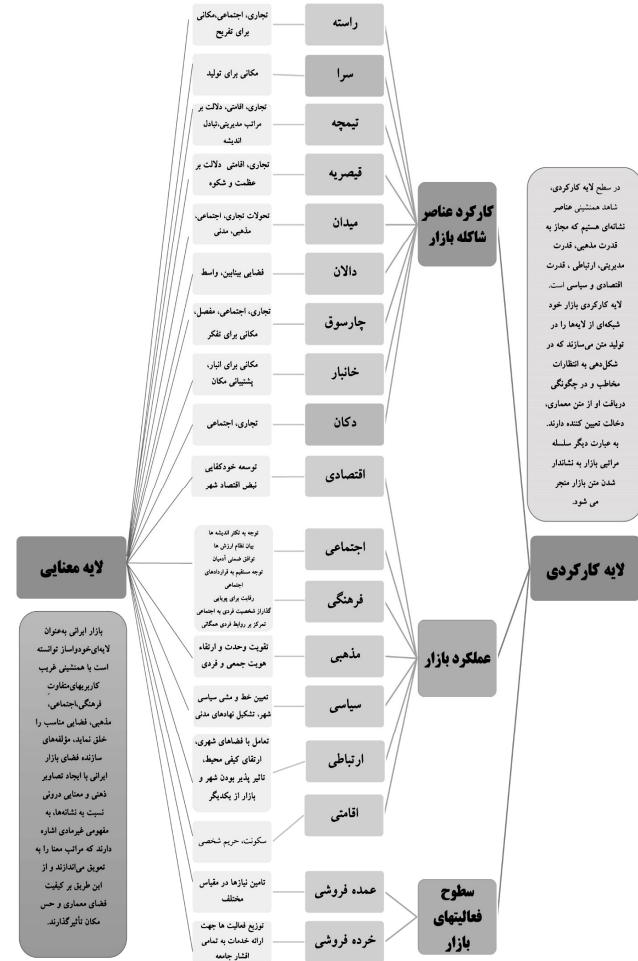
ژاک دریدا در مصاحبه‌ای درباره معماری، به روشنی می‌گوید که «ساختار معماري همواره هزارتویی باقی خواهد ماند» (Derrida, 2003: 400). فضاهای هزارتویی یا به عبارت دقیق‌تر تلقی یا فهم هزارتویی از هرگونه فضای معماري، در رویکرد پس‌ساختارگرایی اهمیت بسیاری دارد. هزارتو یکی از مسلط‌ترین ساختارهای نشانه‌ای در گفتمان پست‌مدرن محسوب می‌شود و در این گفتمان، کارکرد چندگانه‌ای دارد.

بازار ایرانی، ساکنان درون خود را در سرگشتگی دائمی نگه می‌دارد (به تعویق افتادن معنا). ویژگی‌های تنوع، چندسطحی بودن، راهروهای تودرتو، وجود چند راسته درون یک راسته، وجود فضاهای واسط و نیز نبود تعریفی دقیق از بیرون و درون، از ویژگی‌های هزارتویی بازارهای ایرانی هستند. گوناگونی راهها درون یک هزارتو امکان هم‌زمان گم شدن و پیدا شدن را توجیه می‌کند.

بازارهای ایرانی بنایی هستند که در چندین لایه و سطح با مخاطب ارتباط برقرار

می‌کنند. خلاف معماری سرگشته امروزی ایران، در بازار ایرانی مهارت غربی در استفاده از عناصر معماری دیده می‌شود تا این عناصر علاوه بر کارکرد ابتدایی، در دو شکل رمزگان‌های معنایی و نحوی و در سطح کلان‌تر اجتماعی، هماهنگی کامل داشته باشند. در عین حال، بازارها با ساختار هزارتویی و درهم شکستن تقابل‌های قطبی، پویایی خاصی به‌فضا بخشیده‌اند و این دقیقاً یکی از کیفیت‌های فضایی کالبدی بازار ایرانی است که معنای‌پذیری بازار ایرانی را تضمین می‌کند.

نشانه‌شناسی بازار به عنوان برشی از شهر با این فرض که عناصر بازار جدا از کارکرد خود معناهایی فراتر را دلالت می‌کنند، به سرعت راه خود را از کارکردگرایی جدا می‌کند. از دید یک نشانه‌شناس، همه این عناصر نشانه هستند و در بستر ساختار متنی فضای شهری، در ارتباط با یکدیگر معناسازی می‌کنند. این همان فرآیند دلالت (فرآیند بی‌پایان معنی‌سازی) است. بازار همواره فضایی دلالتگر بوده است. دلالت در هزارتو اهمیت یا ویژگی معماگونه دارد. نشانه‌ها در این ساختار دو دلالت متفاوت دارند؛ فرار از هزارتو که با حرکت از مرکز (راسته اصلی بازار) آغاز می‌شود و بهسوی یکی از راههای ورودی می‌رود که بر رهایی دلالت دارد و حرکت به درون هزارتو به دنبال مرکز که بر رویکردی محصور‌کننده و تمامیت-خواه بهسوی حقیقت و اصل دلالت می‌کند. این پارادوکس، تعلیقی را میان دو قطب قدرتمند خلق می‌کند. به سخن دیگر، رشتة بی‌پایان دال‌ها که فرآیند تأویل را بی‌اعتبار می‌کند، تأثیری رهایی‌بخش ایجاد می‌کند. خواننده متن بازار ایرانی همچون شخصی است که درحال حرکت در راهروهای متن به طور همزمان به مرکز و حاشیه حرکت می‌کند؛ بنابراین، در بازار ایرانی رشتة بی‌پایانی از متن‌های متصل‌به‌هم وجود دارد که به متن اصلی راه پیدا نمی‌کنند. این گمان که هیچ متن اصلی وجود ندارد و هر متن جدیدی از به‌هم‌پیوستگی متن‌های پیشین ساخته می‌شود، توجیهی بر ویژگی بینامنتیت بازار ایرانی است.

نمودار ۲: مدل مفهومی لایه کارکردی بازار ایرانی

Figure 2: The conceptual model of the functional layer of the Iranian Bazaar

نمودار ۳: مدل مفهومی لایه کالبدی بازار ایرانی

Figure 3: Conceptual model of the physical layer of the Iranian Bazaar

۴-۳. لایه محیطی بازار

بازار ایرانی در انطباق با شرایط محیطی، در شکل‌ها و فرم‌های متنوعی خود را با محیط سازگار کرده است و در بدنهٔ خود، با راهکارهای مانند ارتباط مناسب با بستر، جهتگیری‌های مناسب با محیط شهری، برقراری ارتباط با دسترسی‌های شهری و توجه به مسائل اقلیمی، مناسب‌ترین استقرار را یافته است.

بازارهای ایرانی پاسخگویی لایه محیطی را به دو گونه مقاولات زیر دربرمی‌گیرند:

الف. رابطه محیط و معماری

اگر از بعد اقلیم محیطی به لایه محیطی بنگریم، به پنج نظم مقدس زیر می‌رسیم:

۱. نظم نور: علاوه‌بر دلالت‌های ضمنی (لایه معنایی)، به‌دلیل سروپوشیده بودن بازار، از منفذ‌های سقف‌های دارای پوشش گندی به میزان محدود بازار را روشن نگه می‌دارد.
۲. نظم آب: در مجراهایی در زیر بازار، کار پاسخگویی به نیاز آدمیان را بسته به فضاهای تعریف‌شده به‌عهده دارد.

۳. نظم خاک: به مثابة موجودیتی برای جهتگیری زمین (شیب مناسب) و همچنین موجودیتی برای عمل تبخیر، در هماهنگی با نظم آب قرار می‌گیرد.

۴. نظم باد: برخاسته از تجربه‌های محلی در رابطه با بادهای غالب است که با جهتگیری مناسب بازار، پیچ و خم‌های مناسب و هماهنگ با نظم خاک به کار تهويه می‌آید.

۵. نظم گیاه: در مقیاسی خرد خود را گاهی درون کاروانسراها و یا میدان‌ها نشان می‌دهد.

ب. لایه آمیختگی محیطی بازار با درون خود و محیط پیرامونی از نوع روابط متنی و چندمتّنی

متن بازار یک ماهیت چندسانه‌ای است و به‌دلیل موجودیت چندسانگی خود، با لایه‌های دیگر ارتباط چندمتّنی دارد و شبکه‌ای بی‌کران از متن‌ها را با خود مرتبط می‌کند. در این رابطه بینامتنی، هر متن بر آن است که متن دیگر را تعریف، توصیف و محدود کند و کنشی دلالتی را تجویز نماید. مخاطب در این میان، با گفت‌وگوی این متن‌ها روبه‌رو است. با این حال، در مفهوم اقلیم محیطی و لایه‌های رمزگانی- معنایی محیط بازارهای ایرانی، روابط چندمتّنی زیر نهفته است:

۱. رابطه میان‌متنی^۵: رابطه میان‌متنی به این معنا است که بازار در مجازی به عنوان جزئی از

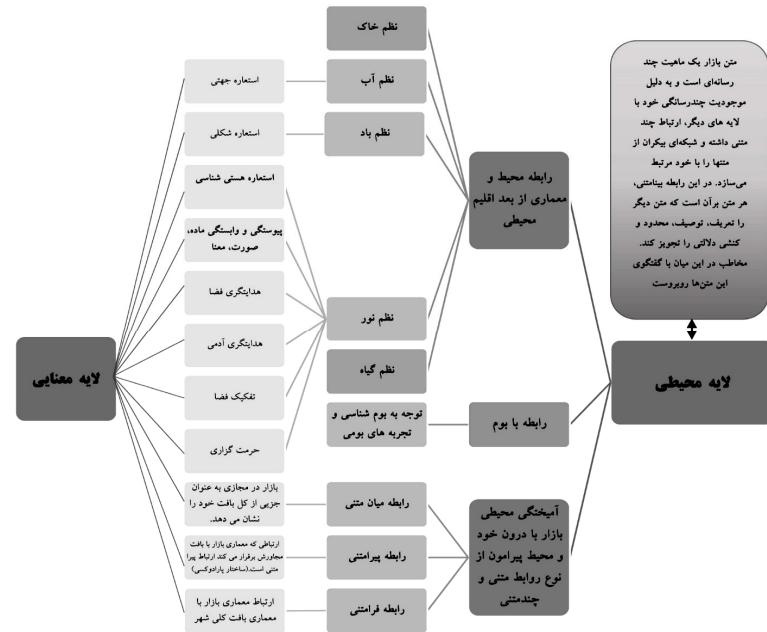
کل بافت خود را نشان می‌دهد. روابط انسان‌بافت/محیط به روابط انسانی/مدنی/همگانی تبدیل می‌شوند. بینامنیت متن‌بافت ارتباط لایه‌های یک پدیده با لایه‌های سایر پدیده‌ها (از نوع هم‌سنخ یا غیرهم‌سنخ خود) است که این ارتباط سبب تطور رمزگان‌های زیبایی‌شناختی و اجتماعی‌معماری متن‌وار در دو نوع رابطه‌هزمانی و درزمانی می‌شود.

۲. روابط پیرامنی (رابطه متن بازار با متن‌های پیرامونش): ارتباطی که معماری بازار به‌طور شکلی با بافت مجاورش برقرار می‌کند پیرامنی است. در این ارتباط، متن/بافت از بیرون با محیط هماهنگ است؛ اما به‌گونه‌ای ضمنی و از درون، خود را شاخص می‌کند.

۳. روابط فرامنی بازار در ارتباط با بافتارش: خوانش معماری بازار، از طریق ارتباط آن به‌طور صریح و یا ضمنی با سایر طرح‌های موجود در بافت شهری و یا خارج از آن بافتار میسر است. به سخن دیگر، زمانی‌که معماری بازار را مورد خوانش قرار می‌دهیم، علاوه‌به ارتباط آن با سایر معماری‌های موجود در بافت و حتی به ارتباط شکلی و ماهیتی آن با طرح‌های فراتر از بافت می‌رسیم. رابطه کالبدی بازار با بافت پیرامونش ممکن است هماهنگ، تضاد و یا زایشی باشد.

لایه‌های متنی در تعامل با یکدیگر و در تأثیر متقابلی که از هم می‌پذیرند، به مثابهٔ عینیت ناشی از یک نظام دلالتگر تحقق می‌یابند و تفسیر می‌شوند. متن بازار پیوسته در نظامی از روابط همنشین با لایه‌های دیگر (افقی) و مجموعه‌ای از روابط جاشین با تاریخ خود، متون دیگر و فرهنگ قرار دارد (عمودی). هر لحظه تحقق متن گره‌ای است در دل شبکه‌ای که پایانی بر آن متصور نیست (لایهٔ محیطی، کالبدی، زیبایی‌شناسی).

به این ترتیب، با استفاده از یافته‌های جدول بالا و به منظور به‌کارگیری ابزاری برای درک لایهٔ محیطی بازار ایرانی، مدل مفهومی براساس مؤلفه‌های زیر به دست می‌آید (نمودار ۴).

نمودار ۴: مدل مفهومی لایه محیطی بازار ایرانی

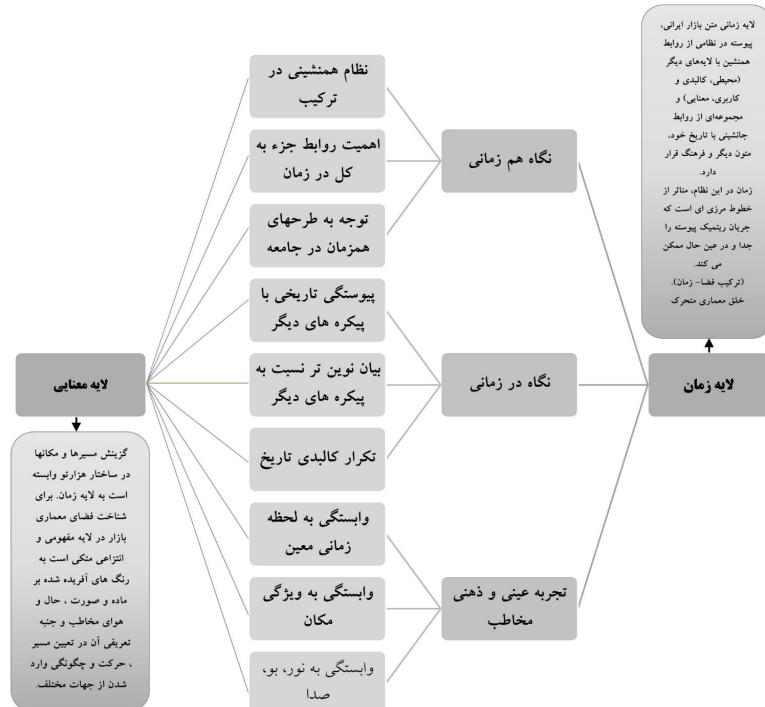
Figure 4: Conceptual model of enviornmental layer of the Iranian Bazar

۴-۴. لایه زمان معماری بازار ایرانی

در نشانه‌شناسی پیدایشی بازار ایرانی، مسئله زمان، روابط بین‌متنی و بین‌فرهنگی و تحولات آن‌ها پیوسته در خوانش متن درنظر گرفته می‌شود. متن باز و دگرگون‌شونده است؛ اما در هر لحظه خواش، ارتباط برقرار می‌کند و معنا تولید می‌کند. در تفسیر نشانه‌شناسی بازار ایرانی و رمزگشایی آن، لایه زمان به کمک سایر لایه‌ها می‌آید. اینکه مفسر در چه زمانی به تفسیر شکل‌گرفته در ذهن خود می‌پردازد، معنا، مفهوم و برداشت انتزاعی متقاوت خواهد داشت. نکته مهم این است که گزینش مسیرها و مکان‌ها در ساختار هزارتویی بازار ایرانی برای شناخت فضای معماری بازار در لایه مفهومی و انتزاعی، بر مؤلفه‌هایی چون روچیه و حال و هوای مخاطب، رنگ‌های آفریده شده بر ماده و صورت بنا براساس زمان و جنبه تعریفی آن در تعیین

مسیر و نیز حرکت و چگونگی وارد شدن از جهات متقاوت ساختار هزارتویی ممکن است. لایه زمانی متن بازار ایرانی پیوسته در نظامی از روابط همنشینی با لایه‌های دیگر (محیطی، کالبدی و کاربری، معنایی) و مجموعه‌ای از روابط جانشینی با تاریخ خود، متنون دیگر و فرهنگ قرار دارد. ساختار نشانه‌ای بازار ایرانی از دو منطق همنشینی^۱ و جانشینی^۲ بهره می‌گیرد. گفتنی است که کامل بودن ساختار بازار در هر لحظه از زمان و وجود وحدت تا بینهایت حتی با توسعه فضایی، از شاخص‌های بازی بازار ایرانی است.

با استفاده از یافته‌های جدول بالا و بهمنظور بهکارگیری ابزاری برای درک لایه زمان بازار ایرانی، مدل مفهومی براساس مؤلفه‌های زیر به دست می‌آید.

نمودار ۵: مدل مفهومی لایه زمان بازار ایرانی

Figure 5: Conceptual model of the time layer of the Iranian Bazaar

۴-۵. لایه معنایی بازار ایرانی

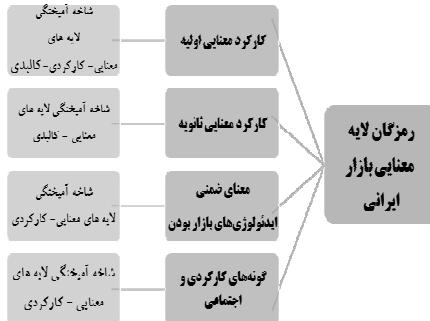
بازار ایرانی به عنوان محیطی غنی توانسته است با استفاده به جا از زمینه‌های فرهنگی، اجتماعی و مذهبی، فضای مناسب را خلق کند. مؤلفه‌های سازنده فضای بازار ایرانی با ایجاد تصاویر ذهنی و ادراکی درونی نسبت به نشانه‌ها، به مفهومی غیرمادی اشاره دارند و از این طریق، بر کیفیت محیط فضای معماری تأثیر می‌گذارند. مخاطب (تفسیرگر) از طریق رمزگان‌ها و معانی حاصل از متن و با توجه به عمق و سطح دریافت و برداشت‌های ذهنی خود، مفهومسازی می‌کند. در لایه معنایی بازار، عناصر منفرد معماری در ارتباط دلالت‌های یک‌بیک و ضمنی، دلالت معنایی عمیق‌تر و شاخص‌تری را تولید می‌کنند.

برای تحلیل رمزگان‌های لایه معنایی در بازار ایرانی، آن‌ها را به شرح زیر تقسیم‌بندی می‌کنیم:

الف. رمزگان‌هایی که کارکرد ابتدایی و کارکرد معنایی اولیه دارند؛ مانند گنبدها، طاق‌ها، پله‌ها، روزنه‌های نور و دیوارها. این عناصر ضمن اینکه در مرحله اول، کارکرد خود را به نمایش می‌گذارند، دلالت معنایی اولیه (ترفندهایی بلاغی - دلالت‌هایی ضمنی (نقش انتقال عواطف و ارتباط‌های انسانی و طرح ایدئولوژی ویژه از برداشت‌های انتزاعی)) را در ذهن می‌آفرینند (شاخص معنایی - کالبدی - کارکردن).

ب. رمزگان‌هایی که کارکرد معنایی ثانویه ضمنی دارند؛ مانند سردرها، قاب‌ها و بادگیرها. این رمزگان‌ها نشان از مکان خاص بودن را القا می‌کنند و مخاطب را به تفسیر وامی دارند که در پس لایه چه چیز نهفته است (شاخص معنایی - کالبدی).

پ. رمزگان‌هایی که معنای ضمنی ایدئولوژی‌های بازار بودن را تولید می‌کنند. بازار محمل است برای انتقال مفاهیم ایدئولوژیک؛ مانند سراهای، تیمچه‌ها و میدان‌ها (شاخص معنایی - کارکردن).
ت. رمزگان‌هایی که در یک تقسیم‌بندی کلان‌تر گونه‌های کارکردنی و اجتماعی را دلالت می‌کنند؛ مانند کاروانسراها، مدرسه، گرمابه، آب‌انبار و مسجد.

نمودار ۶: رمزگان لایه معنایی بازار ایرانی

Figure 6: Codes of the semantic layer of the Iranian Bazaar

لایه معنایی از زیرلایه‌های متعدد تشکیل شده و معنا از طریق ردیف^۸ که از خود به جای می‌گذارد از هر زیرلایه به زیرلایه‌های دیگر مبدل می‌شود و به طور غیرقطعی و سیال در طرح معماری در حال جوشش است. در واقع، ردیف ای هر عنصر در عناصر دیگر باقی است. در اینجا، برای شناخت زیرلایه‌های معنایی، به موارد زیر اشاره می‌کنیم:

الف. بازی بی‌پایان دال‌ها (واسازی دال و مدلول)

- به صورت آشکار و عینی

- به صورت ضمنی و کنایه‌ای: الف. صدای متفاوت بیانگر کاربری متفاوت؛ ب. بوی متفاوت بیانگر کاربری متفاوت؛ پ. شکل کالبدی متفاوت بیانگر کاربری متفاوت و ت. عناصر کارکردی متفاوت همراه با معناهای ضمنی (گنبدها، سازدها، آرایه‌ها و ...)

ب. ترفندهای بلاغی^۹

ارزش نشانه به دو نوع رابطه حضوری و غیابی وابسته است. رابطه حضوری همان رابطه همنشینی یا روابط بین لایه‌های یک متن است. این رابطه درون‌متنی است و نشانه‌ای را در مجاورت با نشانه‌های دیگر قرار می‌دهد. رابطه غیابی به روابط جاشنی مربوط می‌شود، بینامتنی است و یک نشانه را به نشانه‌های دیگر که ممکن بود به جای این نشانه انتخاب شوند و نشیدن (غایب هستند) پیوند می‌زند. در بازارهای ایرانی، چندین نوع استعاره و مجاز لایه معنایی وجود دارد که عبارت‌اند از:

- استعاره‌های بصری: نقش انتقال کیفیت‌ها از یک نشانه به نشانه دیگر را برعهده دارند (گنبدی‌های متواالی و متفاوت در طول بازار).

- استعاره‌های جهتی: نقش درگ مقایم جهت‌های حرکتی را در هزارتوی بازار برعهده دارند؛ یعنی حرکت در جهات مختلف فضایی (بالا مانند بام‌ها و حرکت انتزاعی، پایین مانند حرکت در عمق زمین به سمت گرمابه‌ها و آب‌انبارها و قنات‌ها، محوری مانند حرکت در طول مسیر راسته بازارها، نزدیک، دور، عمق و سطح مانند حرکت در سطح میدان‌ها و فضاهای باز).

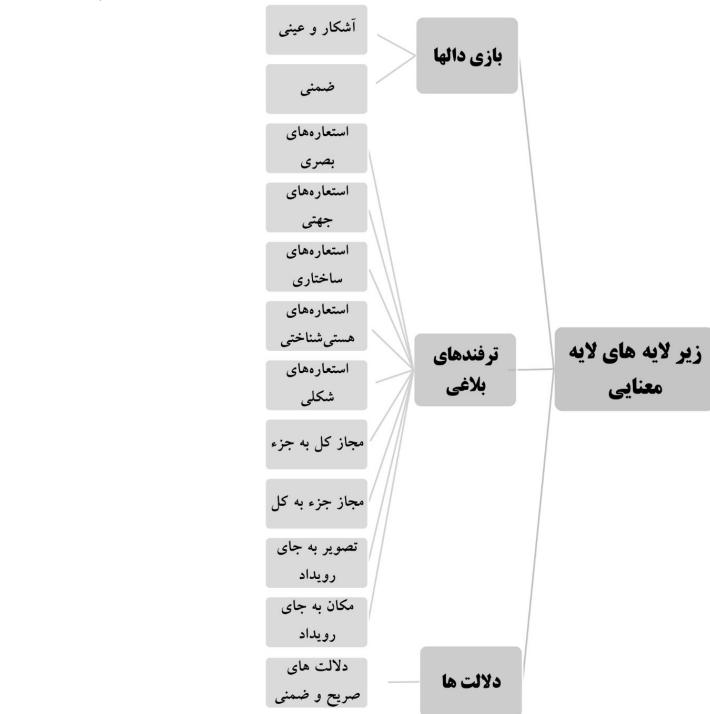
- استعاره‌های ساختاری: نقش فهم ساختار (موجودیتی پویا و رمزی) یک مفهوم با توجه و پیوسته به مفهومی دیگر را برعهده دارند.

- استعاره‌های هستی‌شناختی: نقش ارتباط احساس‌ها با هستی را برعهده دارند. روزن‌های نوری و انعکاس و ظهور آن‌ها در بازار و سطوح‌های متفاوت نشان استعاره‌ای از تاریکی به نور، تاریکی به بیداری و امید و نظم نور برای هدایتگری هستند.

- استعاره‌های شکلی: گاهی آن‌ها را اسطوره‌های نمادین نیز می‌توان نامید که نقش بیان جانشینی‌هایی هم‌شکلی و هم‌مفهومی را برعهده دارند. گنبد‌ها استعاره شکلی از گنبد آسمانی و بادگیرها استعاره نمادین از مفهوم نظم باد هستند.

- مجاز کل به جزء: موجودیت بازار به معنای دربرگیرنده پیکره‌های کالبدی متفاوت در درون یک کل فهم می‌شود.

- مجاز جزء به کل: هر نمای نزدیک در درون بازار، میدان‌ها و یا حیاطها یک مجاز جزء به کل است. مجاز به گونه‌های دیگر نیز دیده می‌شود؛ مانند به کارگیری یک مدلول برای دلالت بر مدولی دیگر، تصویر به جای رویداد (سردر پیکره‌های کالبدی نشان‌دهنده فعالیت خاص آن‌ها است)، مکان به جای رویداد (کاروانسراها، مدرسه، آب‌انبار، گرمابه و ...)، وجود دال برای برگسته‌تر شدن مدلول و یا حضور شکل به جای مفهوم (چهارسوق‌ها، سقف تیمچه‌ها و پله آب‌انبارها) (غفاری، ۱۳۹۴: ۱۸۰).

نمودار ۷: زیرلایه های لایه معنایی بازار ایرانی

Figure 7: Under the layers of the semantic layer of the Iranian Bazar

پ. دلالتهای مستقیم و ضمنی

در تفسیر رمزگان‌هایی که به صورت نشانه‌های بصری و یا معنایی ظهور می‌یابند، دلالتهای معنایی وجود دارد. این دلالتها به دو دسته دلالتهای مستقیم و ضمنی تقسیم می‌شوند.

الف. دلالت مستقیم؛ تمایل به ارائه معنای معین و آشکار برای نشانه

به معنی دریافت بازار بودن مکان در برداشت اولیه است. تصویرهای شکلی گنبدهای چهارسوق، بادگیرهای بلند و گاه ریتم گنبدهای پوشاننده، نشان از بازار شهر می‌دهند.

ب. دلالتهای ضمنی؛ تمایل ارجاع معنا به معناهای دیگر

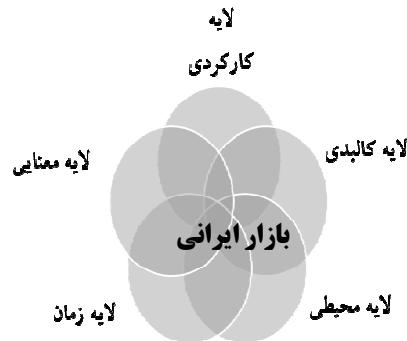
سقف‌های خاص کنایه از مکانی خاص در بازار هستند. تشبیه میدان‌ها به میدان‌های محله‌ای،

تشبیه حیاط‌های درون بازار به حیاط خانه‌ها، وجود سردرها با آرایه‌ها و اندازه‌های متفاوت نشان از مکانی خاص، وجود گنبدها و ریتم موزون نشان از سلسله‌مراتب فضایی و وجود روزنه‌های نور نشان از وجود ذات الهی در زندگی بازار از جمله دلالت‌های ضمنی به شمار می‌روند.

۵. نتیجه‌گیری و مدل نهایی تحقیق

در این پژوهش، بازار ایرانی را با رویکرد معناشناسی بررسی کردیم. معنا را در کیفیت‌های مورد توجه در شهر، در قالب رویکرد نشانه‌شناسی به عنوان یکی از رویکردهای معناشناسی بررسی نمودیم. با توجه به مفهوم بازار ایرانی، رویکرد مناسب برای تحلیل نشانه‌شناسنخانی آن، یعنی نشانه‌شناسی لایه‌ای را برگزیدیم. بررسی معنا و خوانش بازار با این چارچوب تحلیلی، زمینه بررسی آن به عنوان متن را که دارای شبکه باز از لایه‌های گوناگون است، فراهم می‌کند. بدین ترتیب، در این مقاله کوشیدیم با به کارگیری ابزار تحلیلی و نظریه‌بنیاد در تحلیل یک نشانه به عنوان متن، شبکه‌گسترده عوامل دخیل در تولید و خوانش متن بازار ایرانی را شناسایی کنیم.

نتایج نشان می‌دهد که بازار متنی است که لایه‌های متعددش بر یکدیگر لغزیده‌اند و مناسبات انحصار طلبانه و جدایی طلبانه عناصر بنا، به مناسبات همپوشانی و نفوذ تبدیل شده است. لایه‌های کالبدی، کارکردی، محیطی، زمانی و معنایی با هم آمیخته و یگانه شده‌اند و یک کلیت نظاممند به نام بازار را به وجود آورده‌اند. مجموعه‌های لایه‌های هم‌نشین و نظامهای درگیر در این بنا پشتیبانی‌کننده یکدیگر و انسجام‌آفرین هستند. هر لایه متنی بازار ایرانی خود متنی است که در کنش مقابله با لایه‌های دیگر، دامنه «متن‌بودگی» خود را گسترش می‌دهد. در این نوع هم‌نشینی نشانه‌ها بر نوع دیگر ترجیح داده شده و با این عملکرد، در مورد برخی معانی سکوت شده و برخی معانی برجسته شده‌اند. همچنین، متن بازار ایرانی نتیجه عملکرد پیچیده شبکه رمزگان‌های فرهنگی است که هم وجه در زمانی و هم وجه همزمانی و روابط بین‌متنی دارند که آن متن را به تاریخ انباشته فرهنگ در متنون دیگر مرتبط می‌کند.

نمودار ۸ ساختار لایه‌های دخیل در خوانش متن بازار ایرانی

Figure 8: The structure of the layers involved in the reading of the Iranian Bazar

بنابراین، با نشانه‌شناسنامه امکان شناسایی تصویری از چگونگی کارکرد بازار ایرانی به عنوان یک نظام نشانه‌ای، رمزگان ناظر بر کارکردهای آن و متون ناشی از عملکرد آن وجود دارد. استمرار معماری بازار ایرانی حاصل نشانه‌ای است که محصول روابط پیچیده تعاملی بین لایه‌های همنشین و رمزگان‌های متفاوت است. با مبانی نشانه‌شناسی، امکان رسیدن به مدلی تحلیلی از نشانه‌شناسی معماری برای شناخت، ارزیابی و تحلیل معماری وجود دارد؛ مدلی که زمینه دریافت معنا و مفهوم این‌گونه معماری را فراهم کند.

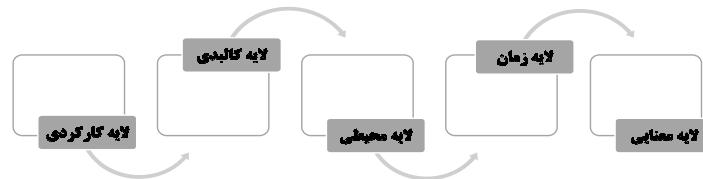
نشانه‌شناسی بازار به ما می‌آموزد که چگونه معانی به‌وسیله متن بازار و از طریق چینشی خاص از نشانه‌ها و رمزگان فرهنگی تولید می‌شوند.

راز ماندگاری متن معماری بازار ایرانی بر توانش‌های آن بر دلالت‌های بی‌پایان تکیه دارد.

عناصر سازنده معماری بازار ایرانی دارای پیوستاری معنایی هستند.

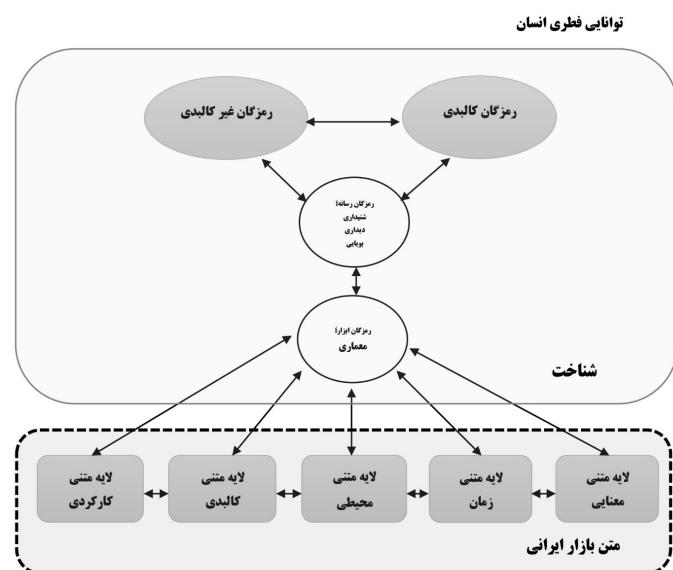
بازار ایرانی یک متن خودواساز علیه ایدئولوژی مسلط بر متن است و توانش‌های جدیدی را در خود به نمایش می‌گذارد. تقابل‌ها در بازار ناپایدار هستند و معنا در حرکت بی‌پایان دال‌ها همواره پویا است. به تعبیر دیگر، دال‌های درحال حرکت و توبه‌توى بنا، بنایی درحال حرکت و سیال به - تماشاچی عرضه می‌کند و تکثیر و تکرار، تازگی بنا را تضمین می‌کند. درنتیجه، متن در موقعیت بی‌اطمینان حرکت می‌کند که پایان و ختمی برآن متصور نیست و این خود راز ماندگاری بازار ایرانی

است. ساختار بنا یک مرکز یا محور مشخص برای بنا ارائه نمی‌کند و نشانه‌های سرگردان و بازیگوش در معماری آن قابل مشاهده و قابل درک است. مخاطب در این بنا، با گفت‌وگوی متن‌ها روبه‌رو است. هر متن بر آن است که متن دیگر را تعریف، توصیف و کنشی دلالتی را تجویز کند؛ به‌گونه‌ای که در اثر این گفتمان، متفاصلیک حضور در بازار ایرانی اتفاق می‌افتد.

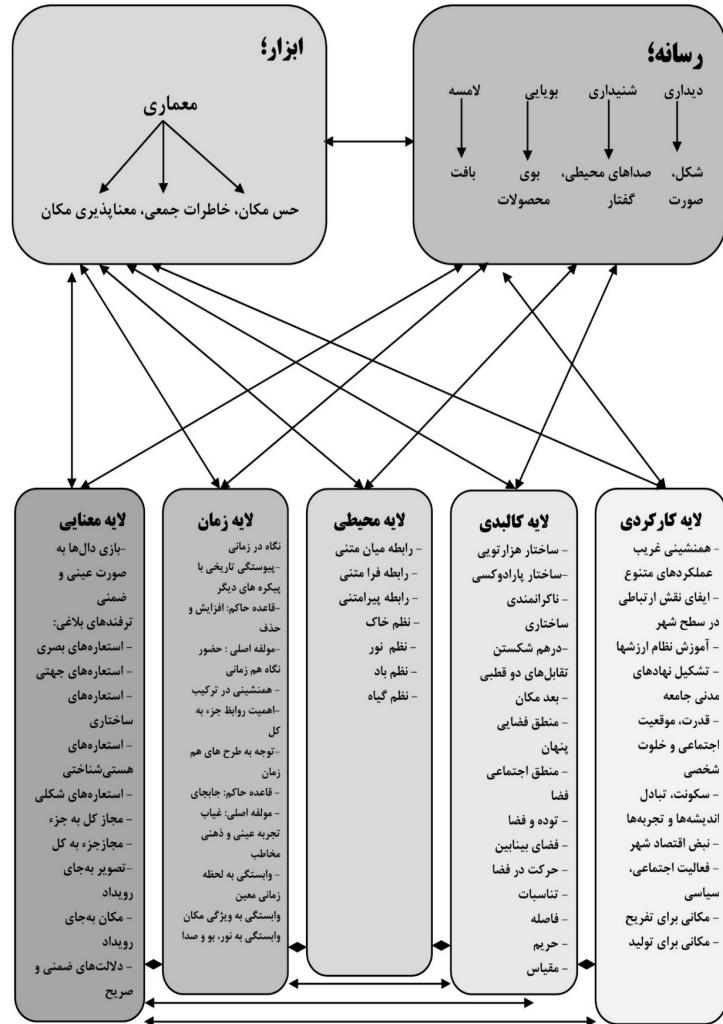
نمودار ۹: عدم قطعیت معنا و تبدیل شدن هر لایه به لایه دیگر در خوانش بازار ایرانی

Figure 9: Uncertainty of meaning and turning each layer into another layer in reading the Iranian Bazar

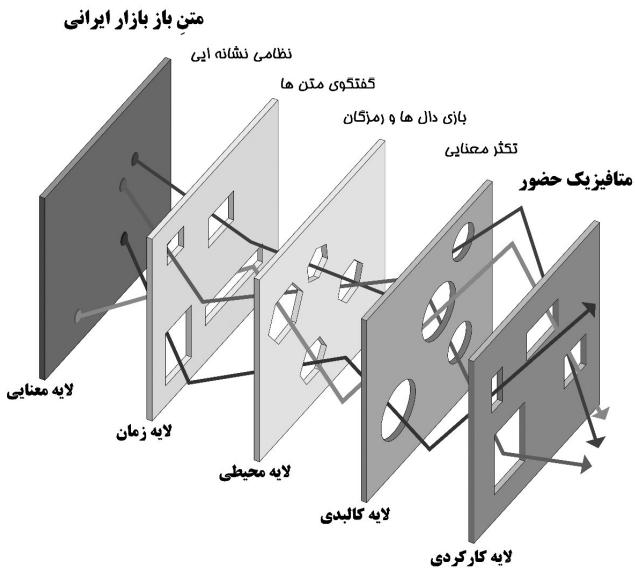
نمودار ۱۰: خوانش بازار ایرانی با توجه به لایه، جایگاه رسانه، ابزار و رمزگان‌های دخیل در خوانش متن

Figure 10: Reading the Iranian Bazar according to the layers, media position, tools and codes involved in reading the text

نمودار ۱۱: مدل مفهومی نشانه‌شناسی لایه‌ای بازار ایرانی

Figure 11: The conceptual model of the semiotics of the traditional Iranian Bazar

نمودار ۱۲: مدل مفهومی نشانه‌شناسی لایه‌ای بازار ایرانی

Figure 12: The conceptual model of the semiotics of the traditional Iranian Bazar

۶. پی‌نوشت‌ها

1. Structuralism
2. Post structuralism
3. Self-deconstructive sign

واسازی اتفاقی است که در متن خود به خود روی می‌دهد.

۴. Labyrinth: واژه لابیرینت امروزه به راههای مارپیچی گفته می‌شود که معملاً گونه نیستند و به رهرو نیز حقه نمی‌زنند. حرکت در آن‌ها نوعی عبادت یا تمرکز ذهن محسوب می‌شود. در این‌گونه هزارتو، مقصد مهم نیست و خود راه اهمیت دارد.

5. Intertextuality
6. Syntagmatic
7. Paradigmatic
8. Trace

۹. درواقع، هیچ‌چیز در اشاره به خود نقش نشانه‌ای نمی‌یابد. یک چیز زمانی نشانه است و کارکرد نشانه‌ای پیدا می‌کند که به چیز و مفهومی غیر از خود دلالت کند و آن چیز یا مفهوم غایب است که نشانه با دلالت به آن دلالت به غیاب می‌کند. ازسوی دیگر، نشانه به خودی خود دلالت نمی‌کند؛ بلکه با حضور در شبکه افتراقی متتشکل از نشانه‌های دیگر و از طریق آنچه نیست، دلالت می‌کند. از این جهت نیز در نظام نشانه‌ای، نقش نشانه‌ای دال انتخاب شده به وجود دیگر نشانه‌های غایبی وابسته است که انتخاب نشده‌اند.

۷. منابع

- ابدالی، فرهاد و امیرعلی نجمیان. (۱۳۹۲). «خودواسازی تقابل دوگانه حافظ ازاهد در غزلیات حافظ، خوانشی دریدایی». *فصلنامه پژوهش‌های ادبی*. ش. ۴. صص ۳۰-۹.
- بازار ایرانی، تجربه‌ای در مستقدسازی بازارهای ایران. (۱۳۸۸). جهاد دانشگاهی واحد تهران.
- چندل، دانیل. (۱۳۸۶). *مبانی نشانه‌شناسی*. ترجمه مهدی پارسا. تهران: سوره مهر.
- دباغ، امیرمسعود و سید مصطفی مختاری. (۱۳۹۰). «تأثیل معماری پسامدرن از منظر نشانه‌شناسی». *مجله هویت شهر*. ش. ۹. دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم تحقیقات تهران.
- حبیب، فرج. (۱۳۸۵). «کندوکاوی در معنای شکل شهر». *هنرهای زیبا*. ش. ۲۵.
- سجودی، فرزان. (۱۳۸۲). «نشانه‌شناسی لایه‌ای و کاربرد آن در تحلیل متن هنری». *مقالات اولین همندیشی نشانه‌شناسی هنر*. تهران: فرهنگستان هنر.
- ————. (۱۳۸۸). *نشانه‌شناسی: نظریه و عمل*. تهران: نشر علم.
- ————. (۱۳۹۳). *نشانه‌شناسی کاربردی*. تهران: انتشارات علم.
- ضمیران، محمد. (۱۳۷۷). *جستارهایی پدیدارشناسانه پیرامون هنر و زیبایی*. تهران: نشر کانون.
- عباسی، زهرا. (۱۳۹۴). *ادرار فضایی در معماری بازار سنتی ایران*. رساله دکتری دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات.
- فلامکی، محمدمنصور. (۱۳۷۱). *شکل‌گیری معماری در تجارت ایران و غرب*. تهران: نشر فضا.

- نجومیان، امیرعلی. (۱۳۸۷). «نشانه‌شناسی خانه‌های کاشان». *هنرنامه*. ش. ۲. صص ۱۲۷-۱۱۱.
- _____. (۱۳۹۴). *نشانه در آستانه*. تهران: انتشارات فرهنگ نشر نو.
- نوربرگ شولتز، کریستین. (۱۳۸۲). *معماری معنا و مکان*. ترجمه ویدا نوروز برازجانی. تهران: انتشارات جان جهان.
- محمدی، مریم. (۱۳۹۰). «بررسی فرم شهر از منظر نشانه‌شناسی لایه‌ای». *مجموعه مقالات نشانه‌شناسی مکان*. به کوشش دکتر فرهاد ساسانی. تهران: سخن.
- _____. (۱۳۹۲). «تدوین اصول رمزگذاری در منظر شهری با تأکید بر پایداری فرهنگی با رویکرد نشانه‌شناسی». رساله دوره دکتری. تهران: دانشگاه علم و صنعت.
- غفاری، علیرضا. (۱۳۹۶). *تحلیل ساختار شکل در معماری ایران از رویکرد نشانه‌شناسی معماری*. رساله دکتری. دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم تحقیقات تهران.

References:

- Abbasi, Z. (2015). *Spatial perception in traditional Iranian market architecture*. Ph.D. Dissertation, Islamic Azad University, Science and Research Branch. [In Persian].
- Abdali, F. & A. A. Nojoumian (2013). “Binary Opposition of Hafez/Zahed from a Derridean Deconstructive Approach”. *The Journal of Literacy Research*. No.1.Pp. 9-30. [In Persian].
- Bronwen, M. & F. Ringham (2000). *Dictionary of Semiotics*. London& New York: Cassell.
- Chandler, D. (2009). “Semiotics for Beginners” www.Aber.ac.uk.media/documents/s4b/sem0a.html Clarc, D.S (2003), sign Levels, Dordrecht, Kluwer.
- Culler, J. (1976). *Structuralist Poetics: Structuralism, Linguistics and the Study of Literature*, New York: Cornell University.
- Chandler, D. (2007). *The Basics of Semiotics*. Translated by Mehdi Parsa. Tehran: Sureye Mehr. [In Persian].

- Dabagh, A.M. & S. M. Mokhtabad (2011). "Interpretation of post-modern architecture from the point of view of semiotics". *City Identity Magazine*. Islamic Azad University, Tehran Science & Research Branch. [In Persian].
- Falamaki, M. M. (1992). *The Formation of Architecture in the Experiences of Iran and the West*. Tehran: Faza Publication. [In Persian].
- Ghaffari, A. R. (2015). *Structural Analysis of the Architecture of Iran from the Architectural Semiotic Approach*. Ph.D. Thesis. Islamic Azad University, Science and Research Branch. [In Persian].
- Greimas, A.J. (2008). *On Imperfection*. Translated by Hamid Reza Shairi. Tehran: Elm.[In Persian].
- Habib, F. (2006). "Investigation of the meaning of the shape of the city". *Beautiful arts*. No.25.[In Persian].
- *Iranian Market, Experience in Documenting Iranian Markets* (2009). Tehran University of Jihad.[In Persian].
- Jorgen Dines Johansen & Svend Erik Larsen (2002), "Signs in Use", *An Introduction to Semiotics*. Translated by: D.L. Gorlee & G. Irons, Routledge, and London.
- Mohammadi, M. (2011). "Investigating the City Form from the perspective of Layered Semiotics". *Proceedings of the Semiotics of the Place*. Compiled by: Farhad Sassani. Tehran: Sokhan. [In Persian].
- Mohammadi, M. (2013). *Formation of Urban Encryption principles emphasizing cultural sustainability with Semiotics Approach*. University of Science and Industry. [In Persian].
- Nojoumian, A. A. (2008). "Semantics of Kashan's Houses". *Quarterly Journal of Art*. No. 2.Pp. 111-127[In Persian].
- Nojoumian, A. A. (2015). *The Sign in Threshold*. Tehran: Nashr-e- No Publication. [In Persian].
- Norberg Schultz, Ch. (2003). *The Architecture of Meaning and Location*.

Translated by: Vida Norouz Borazjani. Tehran: Jan-e- Jahan.[In Persian].

- Sojoudi, F. (2004). "Layered Semiotics and its Application in the Analysis of Artistic Text". *Articles of the First Call for Consultation / Conference of the Semiotics of Art.* [In Persian].
- ----- (2009). *Applied Semiotics*. Tehran: Ghesseh. [In Persian].
- ----- (2009). *Semiotics: Theory and Practice*. Tehran: Elm. [In Persian].
- ----- (2014). *Applied Semiotics*. Tehran: Elm .[In Persian].
- Zeimaran, M. (1998). *Phenomenology of Art and Beauty*. Tehran: Kanoon .[In Persian]